

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/89/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123207359
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123207359.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., práv. zast.: JUDr. Martin Bašista, advokát so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, IČO: 37 880 381, proti povinnému: A. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX F., práv. zast.: Peter Farkaš, advokátska kancelária spol. s r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 855 928, o vymoženie 1.382,40 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Dušan Sopko, so sídlom exekútorského úradu Okružná 17, 059 21 Svit, pod sp. zn. 353EX 46/23, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/89/2023 zo dňa 28. 08. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/89/2023 zo dňa 28. 08. 2023 **z a m i e t a**.

II. Povinnému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/89/2023 zo dňa 28. 08. 2023 **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/89/2023 zo dňa 28. 08. 2023 vyššia súdna úradníčka (v poradí druhý krát) rozhodla o návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak, že: „I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e . II. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradit' súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- Eur, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.“. Čo sa týka námietky povinného ohľadne aktívnej legitímácie oprávneného, vyššia súdna úradníčka po opätovnom preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie poukázala na to, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnený uvedený postupník (A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D.), zatiaľ čo v exekučnom titule je ako žalobca uvedený postupca (spoločnosť Pelumax s.r.o., so sídlom Strojárska 4265, 069 01 Snina, IČO: 46008641). Exekučné konanie sa začína na návrh, ktorý môže podať iba ten, kto je oprávnený požadovať nárok z exekučného titulu z dôvodu, že povinný nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá (aktívna procesná legitímácia). Z exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/154/2021 zo dňa 17. 02. 2022 vyplýva, že navrhovateľom bol postupca a odporcom bol povinný. Vyššia súdna úradníčka mala v zmysle uvedeného za to, že oprávnený nie je oprávnenou osobou z exekučného titulu a ani nepreukázal, že na neho prešlo právo z exekučného titulu. Aj keď oprávnený predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok, k prevodu práva došlo pred právoplatnosťou exekučného titulu (Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá 23. 03. 2022, účinnou sa stala pravdepodobne dňom jej podpisu a exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 04. 07. 2022). Zmluva o postúpení pohľadávok teda nepreukazuje prevod práva z exekučného titulu, keďže bola uzavretá a nadobudla účinnosť predtým ako bol exekučný titul vyhlásený za právoplatný a vykonateľný. V čase vyhlásenia právoplatnosti už oprávnená osoba nebola nositeľom hmotnoprávneho nároku (veriteľom), pretože ešte pred nadobudnutím právoplatnosti účinne postúpila pohľadávku oprávnenému. Tento prevod práva, sa však neprejavil v procesnom nástupníctve a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v

základnom konaní, pričom v exekučnom konaní už prevod práva, ku ktorému došlo pred právoplatnosťou exekučného titulu, nemožno naprávať, ani naň prihladať. V nadväznosti na vyššie uvedené oprávnený v rámci návrhu na vykonanie exekúcie neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním prevodu pohľadávky z exekučného titulu. Ak súd v základnom konaní po vydaní exekučného titulu, pred nadobudnutím jeho právoplatnosti, uznesením pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu, bolo v zmysle ustanovení § 36 ods. 2 v spojení s § 48 ods. 4 písm. b) Exekučného poriadku povinnosťou oprávneného predmetné uznesenie pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie, a to spolu s doložkou právoplatnosti, a na túto skutočnosť v návrhu na vykonanie exekúcie poukázať. Takéto rozhodnutie však medzi prílohami absentovalo. Vyššia súdna úradníčka dala do pozornosti argumentáciu Ústavného súdu v uznesení sp. zn. I. ÚS 23/2023 zo dňa 19. 01. 2023, kde v obdobnej veci Ústavný súd v bode 16 odôvodnenia skonštatoval „Treba však zdôrazniť, že formálne požiadavky, ktorých splnenie Exekučný poriadok pre nútený výkon exekučných titulov predpokladá a ktoré exekučný súd v jednotlivých exekučných konaniach overoval, nie sú samoúčelné. Naopak, smerujú k tomu, aby nútený výkon exekučného titulu, ktorý sám osebe predstavuje podstatný zásah do majetkovej sféry povinného, bol realizovaný len v prospech toho, kto oprávneným z vymáhanej pohľadávky judikovanej exekučným titulom skutočne je.“ Ďalej sa v tejto súvislosti súd stotožnil aj s tvrdením uvádzaným povinným v jeho sťažnosti, kde dal do pozornosti argumentáciu Ústavného súdu v uznesení sp. zn. II. ÚS 263/2018 zo dňa 23. 05. 2018, ktorý v bode 21 uvádza „z § 80 ods. 1 a 2 CSP je jednoznačne zrejmé, že navrhnúť súdu, aby do konania na miesto žalobcu vstúpil ten, na koho boli práva prevedené alebo na koho prešli, je oprávnený iba žalobca. Bez takéhoto návrhu žalobcu pripustiť zmenu v osobe žalobcu nemožno, a to ani v prípade, ak sa iná osoba stala hmotnoprávnym veriteľom žalovaného. Vo veci sťažovateľky nepochybne žalobca takýto návrh krajskému súdu nepredložil, a preto podmienky na zmenu v osobe žalobcu nemohli byť splnené.“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je ďalej potrebné zdôrazniť, že povinný, tak ako sám uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie ako aj v sťažnosti, čo podložil aj výpisom z účtu uhradil postupcovi (ktorý je oprávnený z exekučného titulu) dňa 24. 06. 2022 celú vymáhaná pohľadávku vo výške 1.444,51 Eur, t.j. istinu vo výške 1.382,40 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.382,40 EUR od 01. 08. 2021 do 24. 06. 2022 vo celkovej sume 62,11 Eur. Vyššia súdna úradníčka v nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti konštatovala, že sú splnené zákonné podmienky na to, aby súd zastavil exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko exekúcia ani nemala začať.

2. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť oprávnený, ktorou žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Poukázal na to, že skutočnosti povinného nie sú skutočnosti, na základe ktorých by malo dôjsť k zastaveniu exekučného konania. Až po vydanom rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/154/2021 zo dňa 17. 02. 2022 bolo dňa 23. 03. 2022 zaslané povinnému oznámenie. V predmetnom oznámení bolo uvedené, že predmetná pohľadávka priznaná Okresným súdom Prešov spoločnosti Pelumax s.r.o. so sídlom Strojárska 4265, 069 01 Snina, IČO: 46 008 641 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 03. 2022 uzatvorenej medzi postupcom - Pelumax s.r.o., IČO: 46 008 641 a oprávneným ako postupníkom, postúpená na postupníka A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D.. V oznámení bol povinný oboznámený s postupníkom a vyzvaný, aby predmetnú pohľadávku v prípade dobrovoľného plnenia uhradil k rukám A. B.. Zastavenie exekúcie za daných okolností je neopodstatnené, a preto oprávnený žiada, aby súd v rámci sťažnostného konania sťažnosti oprávneného vyhovel a rozhodol v zmysle návrhu oprávneného. Povinný zaslané peňažné plnenie v prospech spoločnosti Pelumax s.r.o. Uvedené nemôže byť na úkor oprávneného, nakoľko oprávnenému nebolo predmetné plnenie od povinného uhradené.

3. Povinný k podanej sťažnosti uviedol, že oprávnený rezignoval na vecnú argumentáciu v rámci svojej sťažnosti a v podstate len zopakoval skutkové okolnosti, ktoré sú v konaní prítomné a súdu známe, spočívajúce v označení subjektov, úhrad a tiež označení zmluvy o postúpení pohľadávky. V podstate tak nie je dôvod recyklovať argumentáciu povinného, ktorá je rovnako v konaní prítomná, je aktuálna, skutkovo a právna významná, a viedla k zastaveniu exekúcie, s výnimkou poukázania na kruciólny dôvod, ktorým je skutočnosť, že rozsudok je v zmysle § 228 ods. 1 CSP záväzný pre strany konania, teda Pelumax s.r.o. /Kovalský a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami po právoplatnosti konania. Preto povinný splnil svoj záväzok správne na účet spoločnosti Pelumax s.r.o., čo nie je v konaní sporné. Z obsahu podanej sťažnosti navyše nevyplýva, aby bol sťažnosťou dotknutý aj druhý výrok uznesenia, ktorý takto nadobudol právoplatnosť.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Úvodom, sťažnostný súd pripomína, že napadnutým uznesením vyššia súdna úradníčka rozhodovala opätovne o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v nadväznosti na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/89/2023 zo dňa 21. 07. 2023, ktorým bolo prvé rozhodnutie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zrušené v dôsledku podanej sťažnosti.

11. Po oboznámení sa s napadnutým uznesením a podanou sťažnosťou musí sťažnostný súd konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnila. Odôvodnenie napadnutého uznesenia súd považuje za dostatočné, jasné a za vecne správne. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, sťažnostný súd musel sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietnuť, pričom sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení. Zároveň sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

12. Na zdôraznenie správnosti sťažnosťou napadnutého uznesenia súd prvej inštancie nad rámec dopĺňa a súhlasí s tým, že oprávnený v predmetnej veci nie je aktívne legitimovaný na vymáhanie pohľadávky z exekučného titulu vzhľadom na to, že k prevodu práva z exekučného titulu došlo ešte pred právoplatnosťou exekučného titulu, v priebehu odvolacieho konania, a teda táto zmena v osobe veriteľa sa mala prejaviť v procesnom nástupníctve a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom konaní (v konaní o vydanie exekučného titulu). Nositeľom aktívnej vecnej legitímácie na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je primárne osoba oprávnená z exekučného titulu (teda osoba, ktorej z exekučného titulu vyplýva právo na plnenie voči povinnej osobe). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešlo právo z exekučného titulu. Jedným z inštitútov, na základe ktorých

dochádza k hmotnoprávnej zmene v osobe veriteľa – oprávneného, je inštitút postúpenia pohľadávky, ktorý sa realizuje prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok je dvostranným právnym úkonom, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene a zániku práv a povinností medzi jeho účastníkmi (je záväzný inter partes). Na to, aby sa účinky predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok prejavili v procesnej rovine v rámci konkrétneho sporového konania je však potrebné, aby súd v súlade s § 80 CSP na návrh žalobcu rozhodol uznesením o pripustení zmeny na strane žalobcu. V predmetnej veci však bolo preukázané, že súd v základnom konaní o zmene žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 03. 2022, na ktorú oprávnený poukázal, nerozhodol, pretože takýto návrh zrejme nebol súdu v základnom konaní doručený (oprávnený podanie takéhoto návrhu ani netvrdil). Pokiaľ nedošlo k zmene žalobcu v základnom konaní (v danom prípade sa tak malo stať v rámci odvolacieho konania), nemožno už túto vadu naprávať v exekučnom konaní a na postúpenie pohľadávky tak nebolo možné v danej veci prihliadnuť, pretože k nemu došlo ešte pred právoplatnosťou exekučného titulu. Uvedené súd prvej inštancie opiera aj o znenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý pri zmene účastníka hovorí o prevode práva z „exekučného titulu,“ z čoho možno vyvodiť, že predmetom prevodu má byť už právo judikované exekučným titulom, teda vykonateľným súdnym rozhodnutím.

13. V nadväznosti na vyššie uvedené tak za irelevantné bolo treba v danom prípade označiť aj skutočnosť, že postúpenie pohľadávky už bolo oznámené povinnému, keď treba rozlišovať medzi hmotnoprávnymi účinkami zmluvy o postúpení a účinkami procesnoprávnymi. Ako totiž už sťažnostný súd uviedol vyššie, na to, aby sa účinky predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok prejavili v procesnej rovine v rámci konkrétneho sporového konania je potrebné, aby súd v súlade s § 80 CSP na návrh žalobcu rozhodol uznesením o pripustení zmeny na strane žalobcu, čo sa však v tejto konkrétnej veci nestalo.

14. Keďže k postúpeniu pohľadávky došlo preukázateľne pred tým, než exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť (zmluva o postúpení pohľadávky nadobudla platnosť a účinnosť dňa 23. 03. 2022, mal sa oprávnený svojho hmotnoprávneho nároku, a teda zmeny procesného účastníctva, domáhať v základnom konaní, pretože relevancia tejto skutočnosti skončila vykonateľnosťou rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (viď. napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 05. 11. 2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019, zdroj: ustavnysud.sk; analytická právna veta: ustavnysud.sk). Vyššie uvedené závery plne podporuje i uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 23/2023 zo dňa 19. januára 2023, na ktoré správne vo svojom rozhodnutí poukázala vyššia súdna úradníčka.

15. Súd prvej inštancie má za to, že oprávnenému nič nebránilo v tom, aby v základnom konaní žalobca resp. sám oprávnený oznámil postúpenie pohľadávky aj súdu konajúcemu vo veci samej, konkrétne odvolaciemu súdu tak, aby uvedenú skutočnosť reflektovalo aj rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku vo veci samej. Pretože, ak došlo k zmene v subjekte nositeľa hmotnoprávneho nároku, mala sa táto skutočnosť prejavovať aj v civilnom sporovom konaní. K uvedenému bol aj dostatočný časový priestor, pretože od postúpenia pohľadávky (23. 03. 2022) do vydania rozhodnutia odvolacieho súdu (01. 06. 2020) uplynuli viac ako dva mesiace. Súd prvej inštancie tak má za to, že za nesplnenie uvedenej povinnosti nezodpovedá exekučný súd ani povinný, ale práve zmluvné strany zmluvy o postúpení pohľadávok, najmä postupca.

16. Záverom, sťažnostný súd tiež dopĺňa, že pokiaľ povinný plnil postupcovi, čo bolo preukázané v rámci tohto konania, oprávnenému nič nebráni v tom, aby si od postupcu toto plnenie vyžiadal resp. domáhal sa nárokov, ktoré mu ako postupníkovi v tomto smere priznáva Občiansky zákonník (§ 524 a nasl.).

17. V nadväznosti na vyššie uvedené súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného vyhodnotil ako nedôvodnú, keď oprávneného nepovažuje za aktívne legitimovaného na vymáhanie pohľadávky z exekučného titulu. Napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky je tak vecne správne, a preto súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/89/2023 zo dňa 28. 08. 2023 zamietol v celom rozsahu.

18. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal povinnému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinnému žiadne trovy v súvislosti s konaním

o sťažnosti oprávneného nevznikli (v rámci vyjadrenia si náhradu trov neuplatnil), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§